

**EUROOPA LIIDU
NÕUKOGU**

**Brüssel, 23. november 2011 (24.11)
(OR. en)**

**Institutsioonidevaheline dokument:
2011/0147 (COD)**

**16706/4/11
REV 4**

**SOC 979
ECOFIN 758
FSTR 72
COMPET 501
CODEC 1980**

ARUANNE

Saatja:	Eesistujariik
Saaja:	Alaliste esindajate komitee (COREPER I) / nõukogu (tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimused)
Komisjoni dok nr:	12122/11 SOC 609 ECOFIN 463 FSTR 25 COMPET 343 CODEC 111 - KOM(2011) 336 lõplik
Teema:	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta. - <i>(Võimalusel) Eduaruanne / poliitiline kokkulepe</i>

I. SISSEJUHATUS

Komisjon esitas 10. juunil 2011 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta,¹ mille eesmärk on pikendada 2009. aastal kehtestatud kriisiga seotud erandi kehtivusaega, mis lõpeb 31. detsembril 2011, veel kahe aasta võrra kuni 31. detsembrini 2013 (st kuni praeguse finantsraamistiku kehtivusaja lõpuni).

¹ KOM(2011) 336 lõplik (vt 12122/11).

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „EGF”) loodi 2006. aastal määrusega 1927/2006² ning selle peamiseks ülesandeks oli toetada maailma kaubanduses toimunud muutuste tagajärjel töö kaotanud töötajaid. EGF-i eesmärk oli aktiivse tööturupoliitika meetmeid kaasrahastades hõlbustada töötajate tööturule naasmist aladel, sektorites, territooriumidel või tööturupiirkondades, mis kannatavad tõsiste majandusmuutuste tõttu.

Võttes arvesse finants- ja majanduskriisi ulatust ja kiiret levikut 2008. aastal, tegi komisjon ettepaneku nimetatud määrus läbi vaadata. Määrusega (EÜ) nr 546/2009³ ettenähtud läbivaatamise eesmärk oli laiendada EGF-i kui Euroopa kriisiohje raamistiku osa reguleerimisala ning muuta fond tõhusamaks varajase kriisisekkumise vahendiks, mis oleks kooskõlas solidaarsuse ja sotsiaalse õigluse põhimõtetega.

Määruse (EÜ) nr 1927/2006 tehti alalisi muudatusi, näiteks fondilt toetuse taotlemise eelduseks olevat koondatud töötajate arvu vähendati 1 000-lt 500-le ning fondist toetatavate meetmete rakendusperioodi pikendati 12-lt kuult 24-le. Kehtestati ajutine erand, et laiendada EGF-i reguleerimisala, et see hõlmaks toetust töötajatele, kes on kaotanud oma töö üleilmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel, ja suurendada fondi toetuse määra 50-lt protsendilt 65-le.

Ajavahemikul 1. jaanuarist 2007 kuni 30. aprillini 2009 (st enne ajutise kriisiga seotud erandi kehtestamist) esitati komisjonile 15 taotlust EGF-i toetuse saamiseks 18 430 töötajale ning taotletud summa oli kokku 78 776 367 eurot. Pärast kriisiga seotud erandi kehtestamist on EGF-i esitatud taotluste arv märkimisväärselt kasvanud ning suurenenud EGF-i toetust taotlevate liimesriikide arv: 2010. aasta maist kuni 2011. aasta juulini esitati 61 taotlust toetuse saamiseks 52 875 töötajale ning taotletud summa oli kokku 275 857 280 eurot.

Euroopa Parlament võttis 29. septembril 2011 vastu oma esimese lugemise seisukoha⁴ lihtsustatud menetluses komisjoni ettepanekut muutmata.

² ELT L 48, 22.2.2008, lk 82.

³ ELT L 167, 29.6.2009, lk 26.

⁴ Dokument 14789/11.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse 22. septembril 2011⁵.
5. oktoobril 2011 otsustas Regioonide Komitee arvamust mitte esitada.

II. HETKEOLUKORD

Sotsiaalküsimuste töörühm analüüsis viiel koosolekul⁶ üksikasjalikult komisjoni ettepanekut ja nelja väljapakutud kompromissteksti⁷. Arutelus keskenduti põhiliselt vajadusele pikendada kriisiga seotud erandit ja kaasrahastamise tasemele. Delegatsioonid ei tõstatanud komisjoni ettepaneku tekstiga seoses muid teemasid.

1. Mis puudutab komisjoni ettepanekut, siis suur hulk delegatsioone väljendas soovi pikendada kriisiga seotud erandit kuni 31. detsembrini 2013, nagu pakus välja komisjon. Mõned neist peavad EGF-i ainsaks ELi tasandi instrumendiks, millega näidata üles solidaarsust töötajatega, kes on finantskriisi tagajärjel koondatud. Samuti rõhutati seda, et fond ei ole suunatud konkreetsetele liikmesriikidele ja see ei ole mõeldud raha ümberjagamiseks liikmesriikide vahel. Vahepeal on riigivõlakriis avaldanud täiendavat survet tööhõive ja sotsiaalsetele tingimustele, mis muudab EGF-i mõnede delegatsioonide arvates veelgi väärtuslikumaks ja pikendamise põhjendatuks. Märgiti, et kättesaadavad andmed näitasid, et kriisiga seotud erand oli väga tähtis. Mõned delegatsioonid leidsid, et määravaks teguriks peaks olema meetmete tegelik mõju, mitte avalduste hulk. Mõned delegatsioonid olid arvamusel, et arvestades EGF-i suurt ühiskondlikku nähtavust, peetaks nõukogu keeldumist kriisiga seotud erandit pikendada kindlasti vale poliitilise signaali andmiseks, võttes arvesse praegust finantsraskustest ja majanduslangusest põhjustatud tööjõuturu halvenenud olukorda.

⁵ CESE 1384/2011.

⁶ Dokumendid 13406/11 + COR 1 ja 14747/11 + COR 1.

⁷ Dokumendid 14748/11, 15313/11 ja 16625/1/11 REV 1.

Mõned delegatsioonid esitasid reservatsiooni komisjoni pakutud kriisiga seotud erandi pikendamise suhtes, esitades erinevaid argumente oma seisukoha õigustamiseks, muu hulgas väites, et koondamiste põhjuseks ei saa enam pidada finantskriisi ning et fond ei ole saavutanud oma eesmärki, ses raha on eraldatud liikmesriikidele, kes on kriisi tõttu suhteliselt vähem kannatanud. Üks delegatsioon leidis, et selle asemel saaks kriisi kriteeriumist lähtudes kasutada Euroopa Sotsiaalfondi ning EGF peaks keskenduma globaliseerumise mõjudele. Üks delegatsioon tõstas subsidiaarsuse küsimuse, osutades sellele, et nende teemadega tuleks tegeleda riiklikul tasandil riiklike vahenditega, mitte ELi tasandil tehtud otsustega. Lisaks sellele leidis üks delegatsioon, et on vaja põhjalikumat mõjuhindangut (milles käsitletakse subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet).

Vastuseks mõnede delegatsioonide murele, et kriisiga seotud erandi pikendamine ei tohiks mõjutada EGF-i toimimist tulevikus, rõhutati, et see pikendamine ei määra kindlaks EGF-i tuleviku üle peetavate läbirääkimiste sisu, sest need läbirääkimised on seotud äsja alanud läbirääkimistega uue mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) üle.

2. Seda olukorda arvestades esitas eesistujariik esimese kompromissettepaneku kriisiga seotud erandi pikendamiseks üksnes 2012. aasta lõpuni (vt dok 14784/11). Töörühm ei saavutanud selle ettepaneku suhtes kokkulepet, sest mõned delegatsioonid märkisid, et lühem, üheaastane kriisiga seotud erandi pikendamine ei ole lahendus. Teised väitsid, et on oluline leida lahendus, mis toimiks kuni praeguse mitmeaastase finantsraamistiku programmiperioodi lõpuni.
3. Eesistujariigi teises kompromissettepanekus (vt dok 15313/11) nähti ette erinevad kaasrahastamise määrad määruse järelejäanud kehtivusajaks kuni 31. detsembrini 2013. Ka see kompromissettepanek ei leidnud nõutavat enamuse toetust.

4. 9. novembril otsustas COREPER, et töörühm peaks analüüsima MT esitatud ettepanekut (vt dok 16625/1/11 REV 1, I lisa). MT esitatud ettepanekuga püütakse laiendada eesistujariigi teises kompromissettepanekus (vt punkt 3) välja pakutud lahenduse kohaldatavust ja hõlmata liikmesriigid, kes vastavad struktuurifondidest toetuse saamise nõuetele. Samal ajal analüüsis töörühm samuti eesistujariigi kolmandat kompromissettepanekut, milles tehti ettepanek pikendada kriisiga seotud erandit 2013. aastani ja kehtestada kaasrahastamise määraks 50 % (vt dok 16625/1/11 REV 1, II lisa). Kumbki nendest kahest kompromissettepanekust ei leidnud töörühmas kvalifitseeritud häälteenamusega toetust.
5. UK ja MT delegatsioon säilitasid parlamentaarse reservatsiooni.

III. KOKKUVÕTE

Eeltoodut arvestades lepib COREPER kokku:

- esitada käesolev aruanne nõukogule;
- soovitada nõukogul olemasolevaid ettepanekuid täiendavalt analüüsida, et saavutada võimalik kokkulepe.

Eesistujariigi esimene kompromisstekst

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1927/2006 artikli 1 lõike 1a teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kõnealust erandit kohaldatakse kõikide taotluste suhtes, mis on esitatud hiljemalt 31. detsembril **2012.**”

Eesistujariigi teine kompromisstekst

Artikkel 1

Määruses (EÜ) nr 1927/2006

a) asendatakse artikli 1 lõike 1a teine lõik järgmisega:

„Kõnealust erandit kohaldatakse kõikide taotluste suhtes, mis on esitatud hiljemalt **31. detsembril 2013.**”

b) asendatakse artikli 10 esimene lõige järgmisega:

„Artikli 5 lõike 5 kohasele hindamisele tuginedes ning võttes eelkõige arvesse toetatavate töötajate arvu, kavandatud meetmeid ja nende eeldatavat maksumust, annab komisjon hinnangu ja teeb võimalikult kiiresti ettepaneku rahalise toetuse suuruse kohta, mis võidakse eraldada olemasolevate vahendite piires.

Enne 1. maid 2009 esitatud taotluste puhul ei tohi summa ületada 50 % artikli 5 lõike 2 punktis d osutatud hinnangulisest kogukulust.

Ajavahemikul 1. maist 2009 kuni 31. detsembrini 2011 esitatud taotluste puhul ei tohi summa ületada 65 % artikli 5 lõike 2 punktis d osutatud hinnangulisest kogukulust.

Ajavahemikul 31. detsembrist 2011 kuni 31. detsembrini 2013 esitatud taotluste puhul ei tohi summa ületada 50 % artikli 5 lõike 2 punktis d osutatud hinnangulisest kogukulust või 65 % nendest kuludest taotluste puhul, mille on esitanud liikmesriik kelle territooriumil vähemalt üks NUTS II tasandi piirkond vastab lähenemiseesmärgi raames struktuurifondidest toetuse saamise nõuetele. Komisjon otsustab nende juhtude hindamisel, kas 65 % kaasrahastamise määr on õigustatud.”

Malta delegatsiooni ettepanek⁸
(muudatused võrreldes II lisaga on esitatud **paksus kirjas**)

Artikkel 1

Määruses (EÜ) nr 1927/2006

(a) asendatakse artikli 1 lõike 1a teine lõik järgmisega:

„Kõnealust erandit kohaldatakse kõikide taotluste suhtes, mis on esitatud hiljemalt 31. detsembril 2013.”

(b) asendatakse artikli 10 esimene lõige järgmisega:

„Artikli 5 lõike 5 kohasele hindamisele tuginedes ning võttes eelkõige arvesse toetatavate töötajate arvu, kavandatud meetmeid ja nende eeldatavat maksumust, annab komisjon hinnangu ja teeb võimalikult kiiresti ettepaneku rahalise toetuse suuruse kohta, mis võidakse eraldada olemasolevate vahendite piires.

Enne 1. maid 2009 esitatud taotluste puhul ei tohi summa ületada 50 % artikli 5 lõike 2 punktis d osutatud hinnangulisest kogukulust.

Ajavahemikul 1. maist 2009 kuni 31. detsembrini 2011 esitatud taotluste puhul ei tohi summa ületada 65 % artikli 5 lõike 2 punktis d osutatud hinnangulisest kogukulust.

Ajavahemikul 31. detsembrist 2011 kuni 31. detsembrini 2013 esitatud taotluste puhul ei tohi summa ületada 50 % artikli 5 lõike 2 punktis d osutatud hinnangulisest kogukulust või 65 % nendest kuludest taotluste puhul, mille on esitanud kas liikmesriik **seoses koondamistega, mis leiavad aset NUTS II tasandi piirkonnas**, mis vastab lähenemiseesmärgi raames struktuurifondidest toetuse saamise nõuetele, **või liikmesriik, kes vastab struktuurifondidest toetuse saamise nõuetele. [...]**”.

⁸ Ettepanekut on pärast 9. novembril toimunud COREPERi koosolekut pisut muudetud.

Eesistujariigi kolmas kompromisstekst

Eesistujariik esitab kompromisettepaneku, milles nähakse ette kriisiga seotud erandi pikendamine kuni 2013. aasta lõpuni. Siiski ei tohi ajavahemikul 31. detsembrist 2011 kuni 31. detsembrini 2013 esitatud taotluste puhul summa ületada 50 % artikli 5 lõike 2 punktis d osutatud hinnangulisest kogukulust.

- Seega asendatakse määruse (EÜ) nr 1927/2006 artikli 1 lõike 1a teine lõik järgmisega:
„Kõnealust erandit kohaldatakse kõikide taotluste suhtes, mis on esitatud hiljemalt 31. detsembril 2013.”
- Lisaks sellele jätakse määruse (EÜ) nr 1927/2006 artikli 10 lõikest 1 välja viimane lause.

Artikli 10 lõige 1 sõnastatakse seega järgmiselt:

- „1. Artikli 5 lõike 5 kohaselt tehtud hindamise alusel hindab komisjon ja teeb võimalikult kiiresti ettepaneku rahalise toetuse suuruse kohta, mis võidakse eraldada kättesaadavate vahendite piires, võttes eelkõige arvesse toetatavate töötajate arvu, kavandatud meetmeid ja selle eeldatavat maksumust. Summa ei tohi ületada 50% artikli 5 lõike 2 punktis d osutatud hinnangulisest kogukulust.”.
